

tuelt under Statspolitiets Ledelse, saaledes at man kunde udskille et Antal Statspolitibetjente nede ved Grænsen svarende til det Antal af 35 Grænsegendarmer, der straks kræves afskediget. Saa kunde man lade Statspolitiet, hvis samlede Korps Landet over jo er meget større end Grænsegendarmeriets, efterhaanden slide disse overtallige 35 Mand af ved Tjenestledighed. Derved vilde man kunne fordele Reduktionen paa et langt større Antal og altsaa faa Mulighed for hurtigere at bringe Tallet ned ved naturlig Afgang. Den højtærede Minister har imidlertid modsat sig en saadan Ordning, og jeg forstaar, at Fællesfølelsen indenfor Ministeriet ikke har været stærk nok til at overvinde den Mangel paa Samhørighed, som man altid maa vente hos Ætater, der ikke hører under samme Ministerium.

Vi har ogsaa forsøgt at interessere den højtærede Finansminister for ved et Samarbejde mellem Toldetaten og Grænsegendarmeriet, som jo sorterer under samme Ministerium, at faa Reduktionen af Personalet til at foregaa uden Afskedigelser. Men beklageligvis har altsaa heller ikke dette vundet Regeringens Bifald. Vi maa derfor anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det af os stillede Ændringsforslag, hvorefter Reduktionen af Personalet kommer til at ske paa en Maade, der vil virke lempeligere og ikke udsætte mange gifte Tjenestemænd for om kort Tid at staa uden Beskæftigelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan henholde mig til Udvalgets ærede Ordførers Udtalelser og anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal, til det høje Tings Vedtagelse, ligesom jeg maa bede om, at man stemmer imod det af et Mindretal stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Vegne, mente, at der var begaaet en Fejl ved Bestemmelsen af Antallet af Grænsegendarmer. Jeg maa dertil svare, at Grænsegendarmeriets Opgaver har ændret sig meget væsentligt i Tidens Løb. Der var en Tid, hvor der krævedes adskilligt mere end nu. Dette ligger i, at Forholdene er kommet ind i en roligere Gænge, det ligger i, at man overhovedet har tilpasset sig bedre til de nye Opgaver. Enhver Tid maa jo tage Hensyn til Forholdene, som de foreligger, og jeg har ment, at det var en almindelig Opfattelse her i Tinget, delt af alle Partier, at det første, man skulde gøre med Hensyn til Økonomien i Tjenestemand-

spørgsmaalet, forud ogsaa for Lønreduktioner, maatte være at reducere Tjenestemændenes Antal saa meget, at der ikke blev Tale om, at Staten havde overflødige Tjenestemænd. Det er dette, jeg har holdt mig efterrettelig ved dette Forslag. Den Reduktion, jeg har foreslaaet, maa jeg fastholde. Den bevarer et Personale for Grænsegendarmeriet, som er tilstrækkeligt til at udføre Grænsegendarmeriets Forretninger.

Man har i Udvalget ment, at det var rigtigt at lempe Betingelserne noget, ikke med Hensyn til det normale Antal af Grænsegendarmer, men med Hensyn til det Antal, der øjeblikkelig skulde afskediges, og ligeledes med Hensyn til den Aarrække, indenfor hvilken Reduktionen skulde finde Sted. Jeg har føjet mig herefter under Hensyn til de særlig vanskelige Forhold, der er for Grænsebefolkningen og særlig for Grænsegendarmeriet. Men jeg kan ikke gaa længere, end jeg har strakt mig her.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte talte om en vidtgaaende Omfordeling af Forretningerne mellem Statspolitiet og Grænsegendarmeriet; og baade Justitsministeren og jeg har erklæret os villige til at tage dette Spørgsmaal op og saa vidt muligt søge indført administrative Ændringer, som yderligere kunde være personalebesparende. Men jeg maa bede erindret, at Grænsegendarmeriet og Statspolitiet ikke alene er to Korps, der hører under forskellige Ministerier, men ogsaa Korps af væsentlig forskellig Karakter og med væsentlig forskellige Opgaver. Statspolitiets Opgave er politimæssig, Grænsegendarmeriets er toldmæssig; men det udelukker jo ikke, at Grænsegendarmeriet kan udføre visse politimæssige Opgaver, som det allerede er sket med Hensyn til Paskontrollen, og at dette ogsaa kan udvides yderligere. En saa vidtgaaende Omfordeling af Forretningerne, som det ærede Medlem antydede, vilde imidlertid ikke være praktisk, men jeg gentager, at saavel Justitsministeren som jeg har erklæret os villige til i videst mulige Omfang at ville søge at faa en saa god og praktisk Simplificering af Tjenesten gennemført som muligt.

Det ærede Medlem fremhævede Vanskelighederne for det Personale, som er under 30 Aar, og som er gift. Jeg har i Udvalget udtalt — og jeg skal ogsaa her udtale —, at vi naturligvis vil tage alle de Hensyn, der kan tages til dem, der har erhvervet Ejendom, og til de særlige Vanskeligheder, de maa arbejde under. Jeg er ogsaa gaaet ind paa at gennemføre den